

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]
 hver Gang alle andre Arbejdere skal have højere Løn, skal det betales af Forbrugerne, men naar der er Tale om et forhøjet Vederlag til de Landmænd, som præsterer et Arbejde, saa maa Forbrugerne ikke betale det? Hvorfor skal der være en saadan Forskel i Behandlingen af Sagerne, efter som det er Arbejderne i Byerne eller det er andre Arbejdere, som faar en Forhøjelse af deres Løn?

Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen slipper ikke saa let fra sin Udtalelse, som han gjorde Forsøg paa. Det ærede Medlem har sagt i Aften, at Smørordningen er baseret paa, at de større Landmænd skal støttes i langt højere Grad end de smaa, og derefter siger jeg til ham: Det ærede Medlem har været med til at foreslaa, at der skulde tages en Afgift af Aktieudbytter til Nedsættelse af Landmændenes Ejendomsskatter; men hvis det ærede Medlem vil gaa ud i Landbohjemmene og spørge, vil han faa bekræftet, hvad jeg har gjort gældende, at naar det drejer sig om de to Ting: enten at yde Hjælp til Landmænd gennem Støtte til Smørproduktionen eller at yde Hjælp til dem ved Nedsættelse af Ejendomsskatterne, saa er den sidste Ordning en langt mere udpræget Storbonde-Foranstaltning end den første. Det vil det ærede Medlem faa bekræftet i hvert eneste Landbohem. Det kan ikke nytte noget, at det ærede Medlem siger, at det skulde have været sagt for 3 Uger siden, for jeg antager ikke, at det ærede Medlem havde ændret sin Opfattelse, selv om jeg havde staaet op og protesteret. Jeg sammenholder det ærede Medlems Udtalelser i Dag og hans Udtalelser sidste Gang og siger, at de viser, hvor fuldkommen urimelig hans Argumentation er.

Jeg har aldrig nogen Sinde udtalt, at der ingen Rimelighed er i, at Arbejderne skulde have højere Løn paa Grund af en saadan Foranstaltning, jeg har tværtimod i min Forelæggelsestale sagt, at netop gennem en saadan Støtteforanstaltning bliver der en Mulighed for, at Landmændene kan betale mere i Løn, og at det er rimeligt, at de gør det. Det sker jo ogsaa stadig, naar Konjunkturerne gaar opad. Det ærede Medlem kan jo blot se tilbage paa, hvorledes Lønnen til Landarbejdere har udviklet sig i de sidste 5—6 Aar. Da vi fik den voldsomme Krise i 1932—33, gik Landarbejdernes Løn forfærdeligt ned; men der har i det sidste Par Aar været en betydelig Stigning, fordi Landmændene har haft gunstigere Vilkaar. Dernæst sagde jeg før ikke, at

det kunde være rimeligt, at Landarbejderne fik en passende Minimalløn; dersom man sikrede Landbruget en ordentlig Pris for de Varer, de producerer. Nej, jeg sagde: jeg er helt enig med det ærede Medlem i dette: hvis den danske Regering og Rigsdag gennemfører en fuldkommen planøkonomisk Politik paa den Maade, at der sikres Landbruget Produktionspriser, eller hvad man vil kalde det, Priser, der giver Dækning for alle dets Udgifter, maa Følgen deraf selvfølgelig blive, at der ogsaa sikres Landarbejderne en forsvarlig Løn. Det ærede Medlem Hr. Hartel nikker. Jeg ved, at det ærede Medlem er enig med mig om, at hvis vi kan gaa saa vidt, skal vi ogsaa gøre det over for Landarbejderne; men jeg tror ikke paa, at man i Øjeblikket kan gaa saa vidt over for Landbruget; jeg tror, det er uigenneførligt baade økonomisk og praktisk.

Finansministeren (H. P. Hansen): For at der ingen Misforstaaelse skal være, skal jeg sige til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, at det nytter ikke, han gentager Gang paa Gang, at Arbejderne ikke har vedtaget det af Forligsmanden stillede Mæglingforslag. Efter de Love, der er gældende i de faglige Organisationer, og de Afstemningsregler, der i Henhold til den vedtagne Lov nu engang er gældende, er Mæglingforslaget vedtaget af Arbejderne, og havde Arbejdsgiverne ikke forkastet dette Forslag, havde det været gældende, uden at Rigsdagen havde behøvet at beskæftige sig med Sagen.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Kyed har Ordet for en kort Bemærkning.

Kyed: Min Udtalelse før var den, at den højtærede Landbrugsminister kunde have faaet en Smørordning, indeholdende en Mælkeafgift, i 1934, men den højtærede Minister vilde ikke have med en Mælkeafgift at gøre; det findes i Rigsdagstidende fra dengang.

Det ærede Medlem Hr. Aage Fogh var saa ivrig efter at bebrejde mig noget, at han ogsaa bebrejdede mig, hvad Ministeren var fremkommet med, nemlig en Beregning over Produktionsprisen paa Smør. Det eneste, jeg gjorde, var, at jeg fastslog denne Udtalelse af Landbrugsministeren; derudover har jeg ikke haft noget med den Sag at gøre.

Det ærede Medlem Hr. Aage Fogh citerede mig forkert, da han var oppe før, for at redde sig ud af den Klemme, han var